

ע"פ 40392/11/17 - שחר אשר סוסן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 40392-11-17 סוסן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מערער	שחר אשר סוסן
נגד	
משיב	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט קמא (כב' השופט אבישי קאופמן) ולפיה לא ניתנה למערער הארכת מועד להישפט בגין דו"ח תנועה מתאריך 7.3.17 (דו"ח שמספרו 90507819689).

המערער הינו בעליו הרשום של רכב מ.ר. 87-949-78. בתאריך 7.3.17 בשעה 02:17 נקלט הרכב במצלמת מהירות במבואות חיפה במהירות של 72 קמ"ש במקום 50 קמ"ש. בנדון נשלח לכתובתו של המערער דו"ח תנועה בו הוא נדרש לשלם קנס של ₪ 750 או לנקוט באחת האפשרויות הנתונות לו בחוק ובהן בקשה להישפט תוך 90 יום.

לא ברור באם הקנס שולם, אך בכל מקרה המערער לא ביקש להישפט. בתאריך 31.7.17 פנה המערער לבית המשפט קמא בבקשה להארכת מועד להישפט. המערער טען כי הבעלות ברכב עברה לאביו אך רישום הרכב נותר מטעמים שונים על שמו. נטען, כי מי שנהג במועד לעיל ברכב היה אביו.

מכיוון שבבקשה לא ניתן הסבר מדוע לא הוגשה במועד בקשה להישפט ומשום לא צורף תצהיר האב, ניתנה למערער אפשרות להשלים את שני הנתונים לעיל.

בתאריך 29.8.17 צירף המערער מסמך שלטענתו נכתב על ידי אביו, בו על פני הדברים מצוין האב כי הוא נהג ברכב במועד הרלוונטי.

בית המשפט קמא דחה את הבקשה להארכת מועד להישפט בציינו כי הדו"ח נשלח אל כתובת המערער כדיון, אך חזר בתאריך 13.4.17 כ"לא נדרש". משכך, יש לראות את המערער כמי שקיבל כדיון את הדו"ח. ביחס לטענה כי אביו של המערער נהג ברכב במועד הרלוונטי, צוין כי אין מדובר בתצהיר ערוך כדיון והוא אף מעלה תהיות מסוימות. כך, עולה על פני הדברים שמספר פרטים הוספו בדיעבד.

במסגרת הודעת הערעור ובמיוחד במסגרת הדיון בערעור, טען המערער כי הוא מתגורר מתחת לדירת הוריו וחלק מהדואר המגיע אליהם עבורו אינו מגיע ליעדו. עוד טען המבקש, כי הרכב המדובר עבר לרשות הוריו עובר למועד ביצוע

העבירה ולכן אביו הוא זה שצריך לשלם את הדו"ח. משנשאל המערער מדוע, על פני הדברים, המסמך שלכאורה נרשם על ידי אביו כלל אינו חתום, לא נתן תשובה מניחה את הדעת.

דין הערעור להידחות. כבית משפט קמא, אף אני סבור שהמערער כשל במתן הסבר מניח את הדעת ולו לאחת משתי השאלות הבאות -

הראשונה, לאי הגשה במועד של בקשה להישפט. הדו"ח שנשלח לכתובת המערער חזר בתאריך 13.4.17 בציון "לא נדרש". המערער טען כי הוריו אינם מקפידים בהעברת הדואר שנשלח אליו, אך דווקא הסבר זה מבהיר כי המערער, שהיה מודע לכך שהוא אינו מקבל דואר באופן תקין, היה צריך לדאוג למציאת פתרון למצב זה - אם על ידי הסדרת המצב אל מול הוריו ואם על ידי מציאת כתובת "אמינה" למשלוח דואר.

השניה, המערער לא גיבה את טענתו בנוגע לנהיגת אביו ברכב במועד הרלוונטי, בתיעוד הראייתי הדרוש. ייתכן והיה ניתן לוותר, לפנים משורת הדין, על תצהיר ערוך כדין, אך גם המסמך שנטען כי נכתב על ידי האב, הוגש כשהוא אינו חתום. זאת ועוד, לא הובא במסמך זה הסבר כיצד זוכר האב שנהג ברכב דווקא במועד הרלוונטי.

משכך, אני מורה על דחיית הערעור.

לשלוח לצדדים.

ניתן היום, ט"ו כסלו תשע"ח, 03 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.